

ಮುನೇಚೆರಿಕೆಯ ಮದ್ದು

ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅಸಹಜವಾಗಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಫೆಕರೇ ಪರೀಕ್ಷೆಕರ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಸ್ವೇಂಬೂಲ್ ಹಾಲ್ವಿ ಎನ್ನುವುದು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಆದಮ್ಮೆ ನ್ಯಾಂಗನೇ ಗುರುತಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ದೈಹಿಕ ನ್ಯಾನತೆ. ದೇಹವೊಂದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ನ್ಯಾನತೆಗಳಿಧ್ದು, ದೇಹದ ಒಟ್ಟು ಸಮರ್ಪೋಲನ್ನೇ ಮತ್ತು ಚಲನೆಗೆ ತೊಡಕಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಸೇರ್ಬೂಲ್ ಹಾಲ್ವಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಕೆಲವು ಸಂಭರಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಿದ್ದಾಗ, ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಸಿಹೊಡು ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ತೊಂದರೆಗಳ ಪ್ರಮಾಣವು ಒಂದು ಮುಕ್ಕಿಗಂತಹ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಮಗುವಿನ ಚಲನೆಗೆ ತೊಡಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಚಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಪ್ಪ ಬೇಗನೇ ಆರಂಭಿಸುವುದರಿಂದ ದೈಹಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದು ಕೇವಲ ದೈಹಿಕ ನ್ಯಾನತೆಯಷ್ಟೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಕೇಲವು ಏರುಪೋರುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮಾತು ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ತೊಡಕಾಗಿಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಚಿಕ್ಕೆಗಳನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿನ ಹಿತಡ್ಡಿಯಿಂದ, ಈ ನ್ಯಾನತೆಯನ್ನು ಬೇಗನೆ ಗುರುತಿಸಿದ್ದು ಉತ್ತಮ.

ಸೇರ್ಬೂಲ್ ಹಾಲ್ವಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೊಂದರೆ. ಅನೇಕ ಸಂಭರಣಗಳಲ್ಲಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನರಗಳ ಬಿಗಿತೆ ಮಕ್ಕಳ ಚಲನೆಗೆ ತೊಡಕಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಈ ತೊಂದರೆಯು ಶೇ. 50ರಿಂದ 60ರಷ್ಟು ಇದ್ದರೆ ಮಗು ನಡೆದಾದಲು ತೊಂದರೆಯೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ನಡೆಯು ತುಸು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅವಧಿಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಮಗು ಹುಟ್ಟುವುದು, ಅವಳಿ ಅಥವಾ ತ್ರಿವಳಿ ಮಕ್ಕಳ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ, ಗಭಿರೋಣಿಗೆ ಸೋಂತ ಆದಾಗ, ನವಜಾತ ಶಿಶುಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಹದಗಿಟ್ಟು ತೀವ್ರ ಚಿಕ್ಕೆ

ಎದುರಿಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗಲ್ಲೆಲ್ಲ ಈ ಸೇರ್ಬೂಲ್ ಹಾಲ್ವಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಜಗತ್ತು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಇದು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಗುವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗಮನಿಸುವುದೋದೇ ಸೇರ್ಬೂಲ್ ಹಾಲ್ವಿಯನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲು ಇರುವ ಹೊದಲ ದಾರಿ. ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗಿನ ಮಗು ಪದೇ ಪದೇ ತಲೆಯನ್ನು ಅಗ್ಗಣ್ಣಿತ ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅಂಗಾಂಗಳ ಚಲನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಕಾಲಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಕತ್ತಿರಿಯಂತೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಮಗುವನ್ನು ಈ ರೋಗ ಇರಬಹುದೇ ಎಂದು ಗಮನಿಸುವುದು ಒಂತಿತ್ತು.

ಆರು ತಿಂಗಳ ನಂತರದ ಮಗು ಮಗ್ನಲು ಬದಲಾಯಿಸದೇ ಇರುತ್ತಾಗ, ಕೈಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಗಿಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ಕೈಯನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ಮತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಯನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ಮತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಯನ್ನು ಬಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಸೇರ್ಬೂಲ್ ಹಾಲ್ವಿ ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಅನುಮಾನಿಸಬೇಕು.

ಮಗುವಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುಂಠಿತವಾದಾಗ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವುದು ಉತ್ತಮ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಿದೆ. ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬೆಲ್ಲ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಜೋತು ಬೀಳದೇ ವೈದ್ಯರೂ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾಗ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ದೂರೆಯುತ್ತದೆ:

ಮೊದಲನೆಯಾದಾಗಿ, ಹಂಟಿದ ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಪ್ರೋಪಕರು, ಮಗುವಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಂರಿತವಾದರೆ ತೀವ್ರ ಆಫಾತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ವೈದ್ಯರು ಅಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪನೋಡನೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಅತ್ಯವಿಶಾಖಾಸವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ

ಮಗುವಿದೆ ಎದರೆ ಸದಾ ನಗು, ಹುಮುಸ್ಸು ತುಂಬಿರುವುದು ಸಹಜ ಬಂಧುಗಳು, ಸೈಂಹಿಕರು ಮಗುವಿನಾದನೆ ಮಾತನಾಡುವುದು, ಅವರ ಹುಟ್ಟಿಹಬ್ಬಿಕ್ಕೆ ತುಭ್ಯ ಹಾರ್ಡ್ ಸುವುದು, ಮಗುವಿನ ಕ್ರೀಮೆ ಕುಶಲವನ್ನು ಆಗಾಗ ವಿಚಾರಿಸುವುದು ಸಹಜವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಆದರೆ ಮಗುವಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾದಾಗ, ಬಂಧುಗಳು, ಒಂದಾಡಿಗಳು ಅನೇಕ ಪ್ರೌಜಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಪಾಗಳೇ ಉತ್ತರಿಸುವುದು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ನೀಡುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಪ್ರೋಪಕರ ಪಾಲಿಗೆ ಅಶೇ ದೊಡ್ಡ ಸಾಧಾರಿಸಿದೆ ಸರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ದೈಯುವನ್ನು ಪ್ರೋಪಕರು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ವೈದ್ಯರ ಸಾಂತ್ವನೆನಿಂದ, ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳ ಅಗತ್ಯಿವಿದೆ.

ಕುಟುಂಬಿನ ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರೋಪಕರ ಜೊತೆಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೋಪಕರ ಸೀಟು, ಅಸಹಾಯಿಯಂತಹ ವರದನೆಗಳನ್ನು ಮನ್ವಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಇರುವುದು ಮುಖ್ಯ. ನ್ಯಾಕ್ಟಿಯರ್ ಕುಟುಂಬಿಯಂದು ಇತರ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮಗುವನ್ನು ಮತ್ತು ಮತ್ತು ದೂರ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ನ್ಯಾನತೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಟುಂಬದ ಬೆಂಬಲ ಅಶೇ ಅಗತ್ಯ. ಎಮ್ಲೋ ಸಂಭರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ನ್ಯಾನತೆಗಳಿಧ್ದಾಗ, ಮಗುವು ತನ್ನ ತಮ್ಮನ್ನೇ ತಂಗಿಯನ್ನೇ ನೋಡಿ ಬೇಕಿಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ.

ವೈದ್ಯರಿಂದ ದೂರೆಯುವ ವರದನೇ ಅನುಕೂಲ - ಮಗುವಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಚಿಕ್ಕೆಯ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವೈದ್ಯರು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇಗನೇ ಚಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದನ್ನು ನ್ಯಾನತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯಾದಾಗ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಜೋತು ಬೀಳದೇ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೊಗುವುದೇ ಪ್ರೋಪಕರ ಆದ್ದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in